«Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών και παθόντα και ταφέντα...» (Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Σεπτεμβρίου, 2018

(ἀποσπάσματα ἀπό τήν ΙΓ' Κατήχηση)

ΚΓ'. Εμείς όμως ας επανέλθουμε στο θέμα των προφητικών αποδείξεων που μου ζητήσατε. Σταυρώθηκε ο Κύριος, έχεις ακούσει όλες τις μαρτυρίες. Βλέπεις τον τόπο του Γολγοθά. Συμφωνείς και το επικροτείς επαινετικά και δοξολογικά. Πρόσεξε μήπως καμιά φορά, σε περίοδο διωγμού, Τον απαρνηθείς. Να μην ευφραίνεσαι μόνο σε περίοδο ειρήνης για το Σταυρό, αλλά και σε καιρό διωγμού να έχεις την ίδια πίστη. Να μην είσαι φίλος του Ιησού τον καιρό της ειρήνης και τον καιρό του πολέμου να γίνεσαι εχθρός. (...)

ΚΔ΄. Ο Χριστός λοιπόν σταυρώθηκε για χάρη μας, «*Αυτός που δικάστηκε μια νύχτα παγερή και γι' αυτό υπήρχε παραδίπλα ανθρακιά αναμμένη*»(πρβλ. Ιωάν. 18, 18). Σταυρώθηκε την τρίτη ώρα (πρβλ. Μάρκ. 15, 25). «*Από την Έκτη δε μέχρι την Ενάτη έγινε σκοτάδι και από την Ενάτη και πέρα πάλι φως*» (Ματθ. 27, 45). Μήπως έχουν και αυτά γραφεί από τους Προφήτες; Ας ερευνήσουμε. Λέει λοιπόν ο προφήτης Ζαχαρίας: «*Εκείνη την ημέρα δεν θα υπάρχει φως και θα είναι ημέρα ψύχους και πάγου*»(Ζαχ. 14, 6-7). Να λοιπόν το ψύχος, εξαιτίας του οποίου θερμαινόταν ο Πέτρος. Και την ημέρα εκείνη τη γνώριζε ο Κύριος (Ζαχ. 14, 7). Τι λοιπόν; Τις άλλες μέρες δεν τις γνώριζε; Πολλές είναι οι ημέρες, αλλά αυτή είναι η ημέρα της υπομονής του Κυρίου, «*την οποία δημιούργησε ο Κύριος*» (πρβλ. Ψαλμ. 117, 24). Και αυτήν την ημέρα τη γνώριζε ο Κύριος και «δ*εν είναι ούτε ημέρα ούτε νύχτα*» (Ζαχ. 14, 7). Τι σημαίνει αυτό το αίνιγμα που αναφέρει ο Προφήτης; «*Η ημέρα εκείνη δεν είναι ούτε ημέρα ούτε νύχτα*». Τι λοιπόν είναι αυτή; Τι θα την ονομάσουμε; Το Ευαγγέλιο το ερμηνεύει το πράγμα, καθώς διηγείται τα γεγονότα. Δεν ήταν ημέρα, διότι δεν έλαμψε ήλιος, πορευόμενος από την ανατολή έως τη δύση, αλλά από την Έκτη ώρα ως την Ενάτη έγινε σκοτάδι (Ματθ. 27, 45) στη μέση της ημέρας! Επομένως, στη μέση της ημέρας παρεμβλήθηκε το σκοτάδι και το σκοτάδι ο Θεός το ονόμασε νύχτα (πρβλ. Γεν. 1, 5). Γι 'αυτό ούτε ημέρα ήταν ούτε νύχτα, διότι ούτε όλο φως ήταν, ώστε να κληθεί ημέρα, ούτε πάλι όλο σκοτάδι για να ονομαστεί νύχτα, αλλά μετά από την Ενάτη έλαμψε ο ήλιος. Το προείπε και αυτό ο Προφήτης λέγοντας: «*Ούτε ημέρα είναι, ούτε νύχτα*» (Ζαχ. 14, 7). Και πρόσθεσε: «*Και προς το εσπέρας θα επέλθει άφθονο φως*» (Ζαχ. 14, 7). Βλέπεις ακρίβεια των Προφητών; Βλέπεις πόση αλήθεια υπάρχει σε όσα έχουν προφητευθεί και γραφεί εκ των προτέρων;

ΚΕ΄ Αλλά θέλεις να μάθεις σαφώς ποια ώρα ακριβώς ο ήλιος αφανίστηκε από το πρόσωπο της γης; Άραγε να ήταν Πέμπτη ώρα ή Ογδόη ή Δεκάτη; Πες ακριβώς την ώρα στους Ιουδαίους τους απειθείς, ω Προφήτη! Πότε έδυσε ο ήλιος; Λέει λοιπόν ο Αμώς ο προφήτης: «*Και θα συμβεί εκείνη την ημέρα, λέει ο Κύριος και Θεός, να δύσει ο ήλιος το μεσημέρι*» (Αμ. 8, 9) - «*και έγινε σκοτάδι από την Έκτη ώρα* (Ματθ. 27, 45)- «*και θα γίνει στη γη σκοτάδι το φως, ενώ θα είναι ημέρα*» (Αμ. 8, 9). Ποιος θα είναι αυτός ο καιρός, ω Προφήτη, και ποια θα είναι αυτή η ημέρα; «*Θα μεταστρέψω τις γιορτές σας σε πένθος*» (Αμ. 8, 10), διότι τον καιρό των αζύμων και τον καιρό της εορτής του Πάσχα θα συμβεί το γεγονός της Σταυρώσεως. Και έπειτα λέει τα εξής: «*Θα γίνει αυτός, ο Κύριος, ως πρόσωπο αγαπητό που το πενθούν όλοι. Και αυτούς που είναι μαζί Του θα τους φέρει το γεγονός της Σταυρώσεως σε ημέρα οδύνης*» (Αμ. 8, 10). Την ημέρα πραγματικά των αζύμων και την ημέρα που ήταν εορτή «*οι μεν γυναίκες θρηνολογούσαν και έκλαιγαν*» (Λουκ. 23, 27), οι δε Απόστολοι, ενώ κρύφτηκαν, περνούσε η ψυχή τους οδύνη και σπαραγμό. Η προφητεία λοιπόν αυτή είναι άξια θαυμασμού.

ΚΣΤ΄ Αλλά θα πει κάποιος: Βρες και κάποιο άλλο χαρακτηριστικό γεγονός απ΄τα Πάθη του Χριστού που να έχει προκηρυχθεί από τους Προφήτες με τόση ακρίβεια. Ποια άλλη απόδειξη υπάρχει ακριβής για το γεγονός της Σταυρώσεως; Σταυρώθηκε ο Ιησούς και τότε που Τον οδηγούσαν για τη Σταύρωση φορούσε μόνο ένα χιτώνα και είχε πάνω Του ριγμένο το ιμάτιό Του. «*Αλλά οι στρατιώτες έσχισαν και μοίρασαν στα τέσσερα το ιμάτιο*»(πρβλ. Ιωάν. 19, 23). Τον χιτώνα όμως δεν τον έσχισαν, διότι δεν θα χρησίμευε σε τίποτα αν σχιζόταν και γι’ αυτόν έβαλαν λαχνό. Έτσι λοιπόν τα κομμάτια του ιματίου τα μοιράστηκαν, αλλά το χιτώνα τον βάλανε στο λαχνό (πρβλ. Ιωάν. 19, 24). Έχει γραφεί μήπως και αυτό; Τι λέγει το Ψαλτήρι (11ος αι.π.Χ); «*Εμοίρασαν μεταξύ τους τα ενδύματά μου και για το κυριότερο, τον χιτώνα μου, έβαλαν κλήρο*» (Ψαλμ. 21, 19). Ο «Κλήρος» δε, είναι ο λαχνός.

ΚΖ΄ Πάλι, όταν κρινόταν από τον Πιλάτο φόρεσε κόκκινα, «*διότι εκεί του φόρεσαν την κόκκινη χλαμύδα*» (Ματθ. 27, 28). Μήπως έχει και αυτό γραφεί; Λέει ο Ησαΐας: «*Ποιος είναι αυτός που ήρθε από την Ιδουμαία, από την εχθρική πόλη Βοσόρρα, με κόκκινα ενδύματα;*» (Ησ. 63, 1). Ποιος είναι αυτός που φοράει τα κόκκινα για να ατιμωθεί; Διότι η Βοσόρ κάποια τέτοια ερμηνεία έχει στους Εβραίους. «*Γιατί είναι κόκκινα τα ιμάτια και η στολή σου, σαν του ανθρώπου εκείνου που πατάει σταφύλια στο πατητήρι;*»(Ησ. 63, 2). Και αυτός αποκρίνεται και λέει: «*Όλη την ημέρα είχα απλωμένα τα χέρια μου προς λαό απειθή και ανυπότακτο*» (Ησ. 65, 2).

ΚΗ΄ Άπλωσε στο Σταυρό τα χέρια, για να περιλάβει τα πέρατα της οικουμένης. Διότι της γης το μεσότατο σημείο είναι ο Γολγοθάς. Και δεν είναι λόγος αυτός δικός μου. Ο Προφήτης είναι εκείνος που είπε: «*Εσύ, ο Θεός, τελεσιούργησες τα κοσμοσωτήρια πάθη σου στο κέντρο της γης*» (Ψαλμ. 73, 12). Άπλωσε τα ανθρώπινα χέρια Του Εκείνος που με τα νοητά Του χέρια στερέωσε τον ουρανό. Και τρυπήθηκαν με καρφιά,

ώστε, όταν η ανθρώπινη φύση Του καρφωθεί πάνω στο Σταυρό -η οποία βάσταζε πάνω της τα αμαρτήματα των ανθρώπων- και αφανιστεί, να πεθάνει μεν μαζί Της η αμαρτία, εμείς όμως να αναστηθούμε άμεμπτοι και δίκαιοι. **«*Επειδή λοιπόν ο θάνατος προήλθε από έναν άνθρωπο*» (πρβλ. Ρωμ. 5, 17), από έναν άνθρωπο και πάλι προήλθε η ζωή, διαμέσου δηλαδή ενός ανθρώπου, του Σωτήρα, που πέθανε αυτοπροαίρετα.** Για να βεβαιωθείς ότι έτσι είναι το πράγμα, θυμήσου εκείνο που είπε: «*Έχω εξουσία να δώσω την ψυχή μου και έχω πάλι εξουσία να την πάρω πίσω*»(Ιωαν. 10, 18).

ΚΘ΄ Αλλά Εκείνος βέβαια τα υπέμεινε αυτά, για να σώσει τους πάντες, ο λαός όμως Του ανταπέδωσε κακή ανταμοιβή. Λέει ο Ιησούς «διψώ»(Ιωάν. 19, 28). Διψά Εκείνος που ανέβλυσε άφθονα νερά από τον απόκρημνο βράχο. Και ζητούσε από την άμπελο την οποία φύτεψε τους καρπούς (πρβλ. Ιερ. 2, 21). Αλλά ποια είναι η άμπελος; Ως προς την φύση της βέβαια προέρχεται από τους αγίους Πατέρες, ως προς την προαίρεσή της όμως είναι Σοδομική -διότι η άμπελός τους προέρχεται από τα Σόδομα και τα κλήματά τους από τη Γομόρρα- και ενώ διψά ο Κύριος, παίρνει σφουγγάρι βουτηγμένο στο ξίδι, το δένει γύρω από ένα καλάμι και Του το προσφέρει!(πρβλ. Ματθ. 27, 48). «*Και έδωσαν σε μένα αντί για φαγητό χολή και όταν δίψασα με ποτίσανε ξίδι*» (Ψαλμ. 68, 22). Βλέπεις τη διαφάνεια της προρρήσεως των Προφητών; Τι είδους χολή λοιπόν έδωσαν στο στόμα μου; Έδωσαν σ' Αυτόν, λέει, «*κρασί ανακατεμένο με σμύρνα*»(Μαρκ. 15, 23). Αηδιαστική και κατάπικρη είναι η σμύρνα. Αυτά ανταποδίδετε στον Κύριο; Αυτήν την προσφορά κάνει η άμπελος στον αφέντη της; Δίκαια σας θρηνούσε από τότε λοιπόν ο Ησαΐας λέγοντας: «*Φυτεύθηκε αμπελώνας για τον αγαπημένο σε υψηλό μέρος, σε τόπο εύφορο*» (Ησ. 5, 1). Για να μην τα αναφέρουμε όμως όλα, ας πάμε παρακάτω που λέει: «*Περίμενα να μου κάνει σταφύλια, να σβήσει τη δίψα μου με το κρασί του, αλλά ο αμπελώνας μου έβγαλε αγκάθια*» (πρβλ. Ησ. 5, 2-4). Κοίταξε το στεφάνι που περιβάλλομαι. Ποια απόφαση λοιπόν θα πάρω; Θα διατάξω τις νεφέλες να μην αφήσουν να πέσει σ' αυτόν τον αμπελώνα βροχή. Και βέβαια σταμάτησαν τα σύννεφα να βρέχουν σ' αυτόν τον αμπελώνα, δηλαδή έπαυσε πια η προφητική φωνή να αποκαλύπτει τη βουλή του Θεού σ΄αυτούς. Και καθώς λέει ο απόστολος Παύλος, οι Προφήτες του λοιπού δρουν μέσα στην Εκκλησία. «*Προφήτες δύο ή τρεις ας μιλούν, και οι άλλοι ας ελέγχουν και ας δευκρινίζουν και ας επιβεβαιώνουν τα προφητευόμενα*»(Α΄Κορινθ. 14, 29). Και πάλι αλλού: «*Ο Θεός έδωσε στην Εκκλησία άλλοι να είναι Απόστολοι, άλλοι Προφήτες*» (Εφες. 4, 11). Προφήτης ήταν και ο Άγαβος, που έδεσε με τη ζώνη του Παύλου τα χέρια και τα πόδια του Παύλου και προφήτευσε τη φυλάκιση του Αποστόλου στα Ιεροσόλυμα (πρβλ. Πράξ. 21, 10-11).

Λ' Για τους ληστές πάλι που σταυρώθηκαν μαζί του έχει λεχθεί: «*Και συγκαταριθμήθηκε μεταξύ των ανόμων*» (Λουκ. 22, 37. Ησ. 53, 12). Και οι δύο βέβαια ήταν άνομοι πριν από τη συσταύρωσή τους με τον Κύριο. Ο ένας όμως απ' τους δύο δεν έμεινε άνομος. Ενώ ο άλλος έμεινε μέχρι τέλους άνομος, αμετανόητος, χωρίς να

επιζητήσει τη σωτηρία. Και μπορεί να ήταν καρφωμένος στα χέρια, αλλά χτυπούσε με τη γλώσσα, βλασφημώντας. Οι Ιουδαίοι περνώντας κουνούσαν τα κεφάλια τους (πρβλ. Ματθ. 27, 39), κοροϊδεύοντας τον Εσταυρωμένο και αποδεικνύοντας μ ’αυτά αληθινό το γραμμένο: «*Με είδαν και κούνησαν τα κεφάλια τους*» (Ψαλμ. 108, 25). Και ο ένας απ΄τους δύο ληστές μαζί τους βλασφημούσε τον Κύριο, ενώ ο άλλος επέπληττε τον βλάσφημο! (πρβλ. Λουκ. 23, 40). Και τότε συνέβηκε σ’ αυτόν να βρίσκεται στο τέλος της ζωής του, αλλά στην αρχή της διορθώσεώς του, στην παράδοση της ψυχής του, αλλά και στην πρόσληψη της σωτηρίας του. Μετά από την επιτίμηση, που έκανε στο συλληστή του, είπε και το: «*Μνήσθητί μου, Κύριε*» (Λουκ. 23, 42). Προς εσένα, Κύριε, απευθύνεται ο λόγος μου. Άφησέ τον αυτόν, τυφλώθηκαν τα μάτια της ψυχής του, θυμήσου εμένα. Δε σου λέω να θυμηθείς τα έργα μου, διότι τα φοβάμαι αυτά. Κάθε άνθρωπος είναι φυσικό να καλλιεργεί ευμενή και φιλικά αισθήματα προς όσους τον συνοδεύουν σε κάποια πορεία του. Είμαι και εγώ συνοδοιπόρος σου προς το θάνατο. Μνήσθητι του συνοδοιπόρου σου! Δε σου λέω όμως τώρα μνήσθητί μου, αλλά «*όταν έλθεις στη Βασιλεία Σου*».

(…)

ΛΔ΄ Ο ήλιος, τότε, έχασε το φως του (πρβλ. Λουκ. 23, 44) εξαιτίας της ακτινοβολίας του Ήλιου της δικαιοσύνης (πρβλ. Μαλαχ. 3, 20). Σχίστηκαν οι πέτρες γιατί έπασχε ο Χριστός, που (κατά τον απόστολο Παύλο) συμβολιζόταν από την πέτρα η οποία πήγασε το ύδωρ της ζωής για τους ανθρώπους. Τα μνήματα ανοίχτηκαν και οι νεκροί αναστήθηκαν για χάρη Εκείνου «*που είναι ελεύθερος ανάμεσα στους νεκρούς*»(Ψαλμ. 87, 5). Έβγαλε τους φυλακισμένους από το σκοτεινό και άνυδρο λάκκο (Ζαχ. 9, 11). Να μην ντρέπεσαι λοιπόν για τον Εσταυρωμένο αλλά με θάρρος να ομολογείς και να λέγεις και συ: «*Αυτός βαστάζει τις αμαρτίες μας και πάσχει για χάρη μας*» (Ησ. 53, 4). «*Και γιατρευτήκαμε εμείς με την πληγή τη δική Του*» (Ησ. 53, 5). Ας μην είμαστε αχάριστοι προς τον Ευεργέτη. Και να προσθέτεις ακόμα λέγοντας: «*Εξαιτίας των ανομιών του λαού μου -λέει ο Θεός-Πατέρας- οδηγήθηκε ο Χριστός στο θάνατο και θα παραδοθούν οι πονηροί ως αντάλλαγμα για την ταφή Του και οι πλούσιοι θα πληρώσουν για το θάνατό Του*» (Ησ. 53, 8-9). Γι΄αυτό ακριβώς σαφώς λέει ο Παύλος ότι «*ο Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας, κατά τις Γραφές, και ότι ενταφιάστηκε και αναστήθηκε την Τρίτη ημέρα, σύμφωνα πάλι με τις Γραφές*» (Α΄Κορινθ. 15, 3-4).

ΛΕ΄ Ζητούμε όμως να μάθουμε σαφώς πού έχει ταφεί. Είναι άραγε χειροποίητος ο τάφος; Άραγε, όπως οι τάφοι των βασιλέων, προεξέχει από τη γη, έχει γίνει το μνήμα από πέτρες κτιστές και αρμολογημένες; Και τι έβαλαν στη θύρα; Πέστε μας, ω Προφήτες, και για τον τάφο ακριβώς πού είναι και πού θα τον ζητήσουμε; Και αυτοί μας λένε: «*Κοιτάτε προς το στερεό βράχο, τον οποίο λαξεύσατε*» (Ησ. 51, 1). Κοιτάξτε και θα δείτε. Έχεις και το Ευαγγέλιο που λέει «*σε μνήμα λαξευτό*» (πρβλ. Λουκ. 23, 53), «*το οποίο ήταν σκαμμένο σε ογκώδη βράχο*» (Μαρκ. 15, 46). Και τι

γίνεται εκεί; Τι είδους ήταν η θύρα του μνήματος; Πάλι άλλος Προφήτης λέει: «*Με θανάτωσαν και μ' έβαλαν στο λάκκο και έθεσαν λίθο επάνω μου*» (Θρ. Ιερ. 3, 53). «*Ο λίθος ο ακρογωνιαίος, ο διαλεχτός, ο πολύτιμος*» (πρβλ. Ησ. 28, 16 και Α΄Πετρ. 2, 6) είμαι θαμμένος στο βάθος άλλου λίθου, αλλά για λίγο χρόνο. Λίθος που πάνω του θα σκοντάφτουν οι Ιουδαίοι (πρβλ. Ησ. 8, 14 και Α΄Πετρ. 2, 6) και που θα είναι σωτηρία για όσους πιστεύουν. Φυτεύθηκε λοιπόν το ξύλο στη γη, για να απολαύσει ευλογία η καταραμένη γη και για να ελευθερωθούν οι νεκροί.

ΛΣΤ΄. **Να μη ντρεπόμαστε λοιπόν να ομολογήσουμε τον Εσταυρωμένο. Η σφραγίδα του σταυρού ας γίνεται με τα δάχτυλα και με θαρραλέα διάθεση ομολογίας στο μέτωπο· και πάνω σε όλα ας κάνουμε το σημείο του σταυρού. Και στον άρτο, όταν τρώμε και στο ποτήρι, όταν πίνουμε και στην πόρτα της εισόδου και στην πόρτα της εξόδου. Ας κάνουμε το σταυρό μας πριν από τον ύπνο, όταν ξαπλώνουμε και όταν σηκωνόμαστε, όταν περπατάμε και όταν καθόμαστε. Είναι μεγάλη ασφάλεια, δεν απαιτεί καμιά δαπάνη και για τούτο είναι προσιτό και στους φτωχούς. Δεν είναι κόπος ούτε για τους αρρώστους, επειδή η Χάρη είναι από το Θεό και είναι σημάδι των πιστών και φόβος για τους δαίμονες. Διότι πάνω στο Σταυρό κατανίκησε τους δαίμονες,τους διαπόμπευσε, ολοφάνερα τους καταξευτέλισε** (πρβλ. Κολ. 2, 15).

Όταν λοιπόν δουν το Σταυρό, έρχεται στο νου τους ο Εσταυρωμένος. Φοβούνται Αυτόν που σύντριψε τις κεφαλές του νοητού δράκοντα (πρβλ. Ψαλμ. 73, 14). Μην αμελείς και μη θεωρείς ασήμαντο να κάνεις παντού και πάντοτε το σημείο του σταυρού, επειδή μπορείς να το κάνεις χωρίς κόπο και δαπάνες. Αλλά ακριβώς, επειδή αυτή η δυνατότητα είναι ένα ξεχωριστό δώρο του Θεού σε σένα, κάνε το σημείο του σταυρού, για να τιμάς από ευγνωμοσύνη τον ευεργέτη σου. (...)

ΛΗ'. Να παίρνεις λοιπόν πρώτο και αδιάσειστο θεμέλιο το Σταυρό και εκεί επάνω να οικοδομείς τα υπόλοιπα της πίστεως. Μην αρνηθείς τον Εσταυρωμένο. Αν Τον αρνηθείς, έχεις πολλούς που θα σε ελέγξουν γι' αυτό. Πρώτος θα σε ελέγξει ο Ιούδας ο προδότης. Διότι αυτός που Τον πρόδωσε ήξερε ότι από τους αρχιερείς και πρεσβυτέρους καταδικάστηκε σε θάνατο (πρβλ. Ματθ. 27, 3). Το μαρτυρούν τα τριάντα αργύρια (πρβλ. Ματθ. 26, 15). Το μαρτυρεί η Γεθσημανή, όπου έγινε η προδοσία. Για να μην αναφέρω το Όρος των Ελαιών, όπου όλοι παρόντες προσεύχονταν τη νύχτα. Το μαρτυρεί η σελήνη της νύχτας. Το μαρτυρεί η ημέρα και ο ήλιος που χάθηκε (πρβλ. Λουκ. 23, 44), διότι δεν μπορούσε να βλέπει την παρανομία των εχθρών του Κυρίου. Σε ελέγχει η φωτιά, όπου παρευρέθηκε και θερμαινόταν ο Πέτρος. Αν αρνηθείς το Σταυρό, σε περιμένει η αιώνια φωτιά. Μιλάω σκληρά, για να μην επιχειρήσεις εσύ να σκληρυνθείς. Θυμήσου τα μαχαίρια που έφεραν εναντίον Του στη Γεθσημανή (πρβλ. Ιωάν. 18, 3), για να μη δοκιμασθείς από την αιώνια ρομφαία. Θα σε ελέγξει το σπίτι του Καϊάφα, που με την ερημιά που το δέρνει δείχνει

τη δύναμη που είχε ο τότε δικαζόμενος εκεί. Ο ίδιος ο Καϊάφας, την ημέρα της Κρίσεως, θα σου φέρει σθεναρές αντιρρήσεις.

Θα σου εναντιωθεί και ο δούλος που έδωσε το ράπισμα στον Ιησού (πρβλ. Ιωάν. 18, 22) και αυτοί που τον έδεσαν και τον έφεραν στον τόπο του μαρτυρίου. Θα σου εναντιωθούν και ο Ηρώδης και ο Πιλάτος και κάπως έτσι θα σου μιλήσουν: Τι αρνείσαι Αυτόν που συκοφαντήθηκε από τους Ιουδαίους μπροστά σας, για τον Οποίο ξέρουμε ότι δεν αμάρτησε σε τίποτα; (πρβλ. Λουκ. 23, 14-15). Διότι και εγώ ο Πιλάτος «*ένιψα τότε τα χέρια μου*» (πρβλ. Ματθ. 27, 24). Θα σου εναντιωθούν οι ψευδομάρτυρες και οι στρατιώτες που Του φόρεσαν «*το κόκκινο ένδυμα και το ακάνθινο στεφάνι, Τον σταύρωσαν στο Γολγοθά*» (πρβλ. Ιωάν. 19, 2. 17) και για «*τον χιτώνα Του έβαλαν κλήρο*» (πρβλ. Ιωάν. 19, 24). Θα σε ελέγξει ο Σίμων ο Κυρηναίος που σήκωνε το Σταυρό πίσω από τον Ιησού (πρβλ. Λουκ. 23, 26).

ΛΘ'. Θα σε ελέγξει από τα αστέρια ο ήλιος που χάθηκε. Και από της γης τα πράγματα, το κρασί το αρωματισμένο με σμύρνα. Από τα καλαμοειδή το καλάμι, από τα βότανα ο ύσσωπος, από τα θαλάσσια το σφουγγάρι, από τα δέντρα το ξύλο απ' όπου έγινε ο Σταυρός. Οι στρατιώτες, όπως είπαμε, που Τον σταύρωσαν και έβαλαν κλήρο για τα ιμάτιά Του, ο στρατιώτης που με τη λόγχη άνοιξε την πλευρά Του, οι γυναίκες που ήταν τότε παρούσες (πρβλ. Ματθ. 27, 55), το καταπέτασμα του Ναού που σχίστηκε τότε σε δυο κομμάτια (πρβλ. Ματθ. 27, 51). Το πραιτώριο του Πιλάτου, που τώρα, έχει ερημωθεί με τη δύναμη Εκείνου ο Οποίος είχε τότε σταυρωθεί. Αυτός εδώ ο Γολγοθάς ο άγιος, ο υπερυψωμένος, που μέχρι σήμερα εκπέμπει φως και δείχνει μέχρι τώρα πως ράισαν οι πέτρες του για τον Χριστό. Το πλησίον μνήμα όπου ενταφιάστηκε και η πέτρα που έβαλαν στη θύρα (πρβλ. Ματθ. 27, 60) και που μέχρι σήμερα βρίσκεται δίπλα στον τάφο. Οι Άγγελοι που ήταν τότε παρόντες. Οι γυναίκες που προσκύνησαν μετά την Ανάσταση. Ο Πέτρος και ο Ιωάννης που έτρεξαν στο μνήμα και ο Θωμάς, που έβαλε το χέρι του στην πλευρά Του και τα δάκτυλά του στα σημάδια από τα καρφιά (πρβλ. Ιωάν, 20, 25-27). Διότι και εκείνος για χάρη μας ψηλάφησε την πλευρά με προσοχή, ώστε εκείνο που εσύ, ο οποίος δεν ήσουν τότε παρών, έμελλες να ζητήσεις για να ερευνήσεις, αυτό το ερεύνησε εκείνος, όντας παρών, «*κατ' οικονομίαν*». (...)

ΜΑ'. Τούτο, το τρόπαιο του Σταυρού, πρόκειται μαζί με τον Ιησού πάλι να φανερωθεί από τον ουρανό (πρβλ. Ματθ. 24, 30). Διότι θα προηγηθεί το τρόπαιο και μετά θα έλθει ο Βασιλιάς, για να δουν οι Ιουδαίοι Ποιον κατατρύπησαν στην πλευρά (πρβλ. Ιωάν. 19, 37) και από το Σταυρό να γνωρίσουν Αυτόν που ατίμασαν. Και όσοι από τους Ιουδαίους έχουν μετανοήσει θα θρηνούν και θα κόπτονται. Όλοι οι άλλοι Ιουδαίοι όμως θα θρηνούν άκαρπα, χωριστά κάθε φυλή (πρβλ. Ζαχ. 12, 12), γιατί θα μετανοήσουν τότε που δεν θα υπάρχει καιρός για μετάνοια. Εμείς όμως θα καυχηθούμε γιατί στηρίξαμε τη ζωή και τις ελπίδες μας πάνω στο Σταυρό και θα προσκυνήσουμε τον Κύριο που αποστάλθηκε και σταυρώθηκε για μας. Θα

προσκυνήσουμε και τον Πατέρα που Τον απέστειλε μαζί και το Άγιο Πνεύμα, στο Οποίο ανήκει δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Ἀπό το βιβλίο: «ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ», σελ. 379-393, Ἐκδ. "ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ" Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καρέα. Επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, Φιλόλογος)